

Отже, з моменту проголошення України незалежною державою прийнято низку спільних наказів щодо взаємодії органів державної влади та органів внутрішніх справ з питань законності та правопорядку. Слід зазначити, що такі накази мають вузьку спрямованість і направлені, насамперед, на підвищення якості взаємодії між державними органами та органами внутрішніх справ лише по окремих питаннях.

1. Маркелов Т. Л. Взаимосвязь органов прокуратуры с общественностью в борьбе с правонарушениями // Проблемы участия общественности в борьбе с преступностью. Москва: МЮИ, 1978. С. 100-142.

2. Большой энциклопедический словарь / под ред. А. М. Прохорова. 2-е изд. Москва: Большая Рос. энцикл.; СПб.: Норинт, 1998. С. 145.

3. Современный философский словарь / под общ. ред. В. Е. Кемерова. 2-е изд. Минск [и др.]: Панпринт, 1998. 1064 с.

4. Терещенко В. И. Организация и управление. Опыт США. Москва: Экономика, 1965. 47 с.

5. Пивненко В. П. Организация взаимодействия районной (городской) прокуратуры с местными Советами народных депутатов в укреплении социалистической законности: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Москва, 1989. 24 с.

6. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ: підручник / за заг. ред. Ю. Ф. Кравченка. Київ: НАВСУ, 1999. 702 с.

7. Про Національну поліцію: Закон України № 580-VIII від 02.07.2015 р. // *Офіційний вісник України*. 2015. № 63. Ст. 2075.

8. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України № 280/97-ВР від 21.05.1997 р. *Офіційний вісник України*. 1997. № 24. Ст.170.

Зубко О.О.

ад'юнкт кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
ДДУВС;

Науковий керівник: Голобородько Д.В. –
канд. юрид. наук, доцент кафедри
адміністративного права, процесу
та адміністративної діяльності ДДУВС

ПІДСТАВИ ТИМЧАСОВОГО ЗАТРИМАННЯ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Відповідно до норм Кодексу України про адміністративні правопорушення, поліція в межах своєї компетенції з метою збору і закріплення доказів по справі про адміністративне правопорушення, забезпечення своєчасного і правильного розгляду справи та припинення адміністративних правопорушень застосовує заходи забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення.

Заходи адміністративно-процесуального забезпечення створюють необ-

хідні умови для встановлення істини у справі, розгляду справи про адміністративне правопорушення по суті, виконання прийнятої у справі постанови.

Одним із таких заходів є тимчасове затримання транспортних засобів. Основні засади застосування заходу тимчасового затримання транспортного засобу закріплено в Законі України «Про Національну поліцію». Порядком тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках врегульовано саму процедуру затримання та вилучення транспортних засобів. Кодексом України про адміністративні правопорушення визначено підстави затримання транспортного засобу поліцейським.

Актуальність даної теми полягає у тому, що науковцями не досліджено дану тему та відсутні будь-які наукові дослідження, які б узагальнювали підстави тимчасового затримання транспортного засобу працівниками Національної поліції.

Необхідно зазначити, що тимчасове затримання транспортного засобу поліцейським проводиться у випадках, передбачених статтями 265-2 та 265-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення, зокрема у разі, коли неможливо усунути причину затримання на місці виявлення адміністративного правопорушення, і передбачає примусове припинення використання такого транспортного засобу шляхом його блокування за допомогою технічних пристроїв або доставлення на спеціальний майданчик чи стоянку, якщо транспортний засіб створює значні перешкоди дорожньому руху, а саме: 1) поставлено на проїзній частині у два і більше рядів; 2) розташовано у заборонених Правилами дорожнього руху місцях зупинки або стоянки, таких як: а) на залізничних переїздах; б) на трамвайних коліях; в) на естакадах, мостах, шляхопроводах і під ними, у тунелях; г) на пішохідних переходах і ближче 10 метрів до них з обох боків, крім випадків зупинки для надання переваги в русі; г) на перехрестях та ближче 10 метрів від краю перехрещуваної проїзної частини за відсутності на ній пішохідного переходу, за винятком зупинки для надання переваги в русі та зупинки проти бокового проїзду на Т-подібних перехрестях, де є суцільна лінія розмітки або розділювальна смуга; д) на проїзній частині, де відстань між суцільною лінією розмітки чи протилежним краєм проїзної частини і транспортним засобом, що зупинився, менше 3 метрів; е) ближче 30 метрів від посадкових майданчиків для зупинки маршрутних транспортних засобів, а за їх відсутності – ближче 30 метрів від дорожнього знака такої зупинки з обох боків; є) ближче 10 метрів від позначеного місця виконання дорожніх робіт і в зоні їх виконання; ж) у місцях, де буде неможливим зустрічний роз'їзд або об'їзд транспортного засобу, що зупинився; з) ближче 10 метрів від виїздів з прилеглих територій і безпосередньо в місці виїзду; 3) своїм розташуванням робить неможливим рух інших транспортних засобів або створює перешкоду для руху пішоходів, у тому числі осіб з інвалідністю на спеціальних засобах пересування та пішоходів із дитячими колясками; 4) розташовано на виділеній смузі для руху громадського маршрутного транспорту; 5) розташовано на позначеній відповідними доро-

жніми знаками та/або дорожньою розміткою велодоріжці; 6) перешкоджає руху або роботі снігоприбирального та іншого технологічного комунального транспорту у разі запровадження надзвичайного стану або у разі оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації; 7) порушує схему паркування транспортних засобів таким чином, що він блокує проїзд по двох або більше смугах руху [1].

Тимчасове затримання транспортного засобу здійснюється також у разі виявлення транспортного засобу боржника, оголошеного в розшук відповідно до статті 36 Закону України «Про виконавче провадження» [2].

При тимчасовому затриманні транспортного засобу місце розташування такого транспортного засобу має бути обов'язково зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису).

Після тимчасового затримання транспортного засобу працівник відповідного уповноваженого підрозділу Національної поліції зобов'язаний надати особі можливість повідомити про тимчасове затримання транспортного засобу та його місцезнаходження іншу особу за власним вибором і вжити заходів щодо повернення автомобіля до місця постійної дислокації, а також забороняє експлуатацію транспортного засобу до усунення несправностей, виявлених у процесі його огляду, або до демонтажу спеціальних світлових або звукових сигнальних пристроїв [3].

Уповноважені працівники Національної поліції зобов'язані невідкладно інформувати про тимчасове затримання транспортного засобу відповідні підрозділи Національної поліції із зазначенням державного номера затриманого транспортного засобу, точного часу його затримання та місця зберігання (адреса та телефони спеціального майданчика чи стоянки), розміщувати цю інформацію на офіційному веб-сайті виконавчого органу відповідної місцевої ради, а також передавати повідомлення про тимчасове затримання транспортного засобу на абонентський номер рухомого (мобільного) зв'язку та адреси електронної пошти, зазначені належними користувачами або особами (від імені осіб), за якими зареєстровані транспортні засоби, відповідно до статті 279-4 КУпАП [1].

Отже, законодавство передбачає виключний перелік підстав для тимчасового затримання транспортного засобу шляхом блокування або доставки його для зберігання на спеціальний майданчик чи стоянку. Однак для доставки транспортного засобу для зберігання на спеціальний майданчик потрібна додаткова умова – розміщення затриманого транспортного засобу суттєво перешкоджає дорожньому руху. Здійснювати тимчасове затримання транспортного засобу може лише працівник уповноваженого підрозділу України, що забезпечує безпеку дорожнього руху (спеціальний підрозділ Національної поліції).

---

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Верховна Рада УРСР. 07.12.1984. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#n583>.

2. Порядок тимчасового затримання та зберігання транспортних засобів на спеціальних майданчиках і стоянках: постанова Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008

р. № 1102. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1102-2008-%D0%BF#n13>.

3. Порівняння редакцій статті 265-2 «Кодекс України про адміністративні правопорушення (статті 213–330). *Юрист-UA.Net*. 2018. URL: https://urist-ua.net/кодекси/купап_2/стаття_265-2/зміни/?d1=26.10.2017&d2=31.12.2018

Іваниця А.В.

канд. юрид. наук, начальник відділу
кадрового забезпечення ДДУВС

ЩОДО ДЕЯКИХ МЕТОДОЛОГІЧНИХ АСПЕКТІВ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Усі ми знаємо, що методологія є характерним елементом будь-якої наукової галузі в цілому. Фахівці, застосовуючи систему певних методів у процесі наукового пошуку, розширюють науковий інструментарій, який, у свою чергу, формує унікальну конкретну методіку. Саме такий процес охоплює дослідження Національної поліції України [1].

Таке дослідження в першу чергу повинно базуватися на основі використання в пізнавальній діяльності досягнень науки герменевтики, соціопсихолінгвістики, синергетики, які направлені на глибоке вивчення функціональних, адаптаційних та творчих потенціалів державно-юридичних інструментів [2, с. 188].

Що стосується процесу вивчення науки про правоохоронні органи, то слід сказати, що відбувається процес зміни об'єкта та предмета загальнотеоретичної юриспруденції. Саме до такого процесу можемо віднести глобалізацію, антропологізацію і деформалізацію [3, с. 4]. Тенденції новелізації діяльності Національної поліції України, мають не тільки теоретичний характер, але й показують напрями діяльного праксіологічного пізнання. Це означає вибір орієнтирів, які використовуються в теоретичних дослідженнях для цілей практичної діяльності Національної поліції України. На сьогоднішній день, ми бачимо, що антропологічний, деформалізований та глобалістичний аспекти повинні розкривати чітку мету методологічного забезпечення діяльності Національної поліції України.

При цьому Національна поліція України під час свого функціонування може використовувати як позитивні методи соціального регулювання, наприклад, метод заохочення та ін., так і негативні методи, наприклад, накладення адміністративних стягнень у вигляді штрафних санкцій та ін. Зазначимо, що Національною поліцією більше використовується останній метод, що обумовлюється специфікою поліцейської діяльності [4, с.17].

Методологічний інструментарій діяльності Національної поліції базується на основі багатьох факторів, зокрема на наукових працях таких вчених: В.А. Бачинін, К.К. Жоль, Н.М. Оніщенко, В.М. Кравець, П.С. Пацурківський,